

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ
Αριθ. 335/11.7.2006

Σήμερα ημέρα Τρίτη 11 Ιουλίου 2006 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος των ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Δημήτριος Χαραλάμπης και τα μέλη Ιρίδα Ανδή-Καλκάνη Ένη Δεμίρη, Γιάννης Παπακώστας, Νέστορας Κουράκης, Κωνσταντίνος Τσουράκης.

Ιστορικό – Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ασχολήθηκε με την από 12.5.2006 αίτηση θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία **ΠΑΓΚΡΗΤΙΑ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **CRETA CHANNEL**, κατά της 141/27.3.2006 κυρωτικής αποφάσεως αυτού.
2. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 4^η Ιουλίου 2006.
3. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:
 - I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος της Ελλάδας, κατά το οποίον η ραδιοφωνία υπάγεται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους, ενώ ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως ο νόμος ορίζει.
 - II. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000 κατά το οποίον το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ελέγχει τη νόμιμη λειτουργία των φορέων που δραστηριοποιούνται στην παροχή τηλεοπτικών εκπομπών και επιβάλλει τις νόμιμες κυρώσεις.
 - III. Το άρθρο 24 του Ν. 2690/1999 κατά το οποίον, αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής κατά πράξεως της διοικήσεως, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει με αίτηση θεραπείας από τη διοικητική αρχή που την εξέδωσε, την ανάκληση ή την τροποποίηση αυτής.

Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου και τους ισχυρισμούς του εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία **ΠΑΓΚΡΗΤΙΑ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **CRETA CHANNEL** προέκυψαν

τα ακόλουθα: Με την υπ' αριθ. 141/27.3.2006 απόφαση του ΕΣΡ έγιναν δεκτά τα εξής πραγματικά περιστατικά: «Κατά την διάρκεια της εκπομπής «Πρώτη Θέση», που μεταδόθηκε την Παρασκευή 18-11-2005 και από ώρας 21:00 έως 23:00 προβλήθηκαν τα παρακάτω:

Η εκπομπή σύμφωνα με τον παρουσιαστή είχε δύο θέματα: τις καταλήψεις στα σχολεία και τα παράνομα ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονταν καθηγητές του Δημοσίου. Το πάνελ που συμμετείχε στη συζήτηση αποτελείτο από τους εξής:

Τον κύριο Μανόλη Αλεξάκη – Γενικό γραμματέα της ΕΛΜΕ. Την κυρία Αφροδίτη Δερμιτζάκη – Πρόεδρο του συνδέσμου ιδιοκτητών φροντιστηρίων. Τον κύριο Μανόλη Ιατράκη – Προϊστάμενο του α' γραφείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Τον κύριο Μιχάλη Μιχελάκη – Πρόεδρο στην ένωση γονέων και κηδεμόνων του Δήμου Ηρακλείου. Τον κύριο Γιώργο Μανδαλάκη – Μαθηματικό και εκπρόσωπο της ομοσπονδίας φροντιστών Ελλάδος, διευθυντή του εκπαιδευτικού οργανισμού «Ορίζοντες». Στο πρώτο μέρος της εκπομπής συζητήθηκε το θέμα των καταλήψεων σε σχέση μάλιστα με την επέτειο του Πολυτεχνείου (η εκπομπή μεταδόθηκε μία μέρα μετά την επέτειο). Στις 24' και 21'' η εκπομπή διεκόπη. Στη συνέχεια, συζητήθηκε το δεύτερο και κυριότερο θέμα της εκπομπής: τα παράνομα ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονταν καθηγητές του Δημοσίου. Στις 05' και 55'' ο παρουσιαστής προλόγισε ρεπορτάζ σχετικό με το θέμα συζήτησης λέγοντας: «Είναι μία από τις λίγες φορές που στη δημοσιογραφική μου πορεία -τη μικρή- έχω αναγκαστεί να πω ψέματα. Αναγκάστηκα, για να κάνω αυτό το ρεπορτάζ. Ζητώ συγγνώμη αλλά δε γινόταν αλλιώς. Πάμε να το δούμε». Σε όλη τη διάρκεια του ρεπορτάζ μεταδίδονταν σκηνές από την καθημερινότητα των παιδιών σε σχολείο. Ακούγονταν αποσπάσματα τηλεφωνικών συνδιαλέξεων -προφανώς ανάμεσα σε δημοσιογράφους της εκπομπής και καθηγητών του Δημοσίου ή οικείων τους προσώπων. Το ρεπορτάζ άρχισε με σχόλιο του δημοσιογράφου, ο οποίος είπε τα εξής: «Συλλέξαμε από πολλές διαφορετικές πηγές με κόπο πληροφορίες για καθηγητές του Δημοσίου, που παραδίδονταν ιδιαίτερα μαθήματα είτε στο χώρο τους, είτε στους χώρους -στα σπίτια δηλαδή- των μαθητών. Αρχίσαμε την έρευνα παίρνοντας τηλέφωνο και υποδυόμενοι τους γονείς. Οι καθηγητές όταν τους πετύχαμε στο τηλέφωνο ή οι σύζυγοι αυτών αρνήθηκαν πεισματικά ότι είτε οι ίδιοι είτε οι σύζυγοι τους - εφόσον δεν απαντούσαν οι ίδιοι στο τηλέφωνο- παραδίδονταν ιδιαίτερα μαθήματα».

Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Ναι, γεια σας. Ο κύριος (μπιπ);
- Δεν είναι εδώ.
- Α! Παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα. Έτσι δεν είναι;
- Εε, ποιος τον ζητάει;
- Ενδιαφέρομαι για την κόρη μου. Μπορώ να πάρω πληροφορίες;
- Εγώ δεν μπορώ να σας δώσω. Δεν... Αν θέλετε να πάρετε αργά το βράδυ.
- Αργά το βράδυ...

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Εδώ είπαμε ψέματα και είπαμε ότι το τηλέφωνο του φροντιστή το πήραμε από κάποια κοινή φίλη. Φυσικά ο φροντιστής δεν γνώριζε τη φίλη αυτή την κοινή κι έτσι αρνήθηκε να δώσει πληροφορίες. Άρχισε, όμως, την ανάκριση α' βαθμού: ποιοι είστε, από πού τηλεφωνείτε, πως γνωρίζεστε με την κοινή φίλη και ούτω καθεξής». Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Παιδιά για μάθημα αναλαμβάνετε;
- Όχι.
- Μου είπε ότι γνωρίζεστε. Και επειδή η μικρή θα μπει τώρα έτσι σε διαδικασία προετοιμασίας...
- Ναι...

- Ε, μου είπε ότι είστε καλή, ότι είχατε μια γνωριμία εν πάση περιπτώσει, ότι είχατε μια γνωριμία και ότι...
- Ξέρετε, δεν ξέρω για ποια κυρία (μπιπ) μου μιλάτε. Εσείς πώς λέγεστε;
- Εγώ λέγομαι (μπιπ).
- Έχετε την καλοσύνη να με πάρει η κυρία (μπιπ); Δεν ξέρω για ποια κυρία μου μιλάτε.
- Να σας πάρει. Ευχαρίστως.
- Αν έχετε την καλοσύνη...

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Καταλαβαίνετε πολύ εύκολα, ότι αν πάρει η κοινή φίλη και δώσει τα διαπιστευτήρια της, έτσι δεν θα υπάρχει πρόβλημα και το δικό μας το παιδί θα μπορέσει να ξεκινήσει ιδιαίτερα. Άλλιώς ο φόβος του δημοσιογράφου, ο φόβος του ΣΔΟΕ, ο φόβος του εισαγγελέα, ο φόβος του συναδέλφου ακόμα είναι υπαρκτός και δεν μπορούμε να δώσουμε ανώνυμα τα στοιχεία εάν πράγματι κάνουμε ιδιαίτερα μαθήματα ή όχι. Η άρνηση, λοιπόν, και η μεσολάβηση μέσω τρίτου σε αυτήν την περίπτωση ήταν χαρακτηριστική».

Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Ενδιαφέρομαι για κάποια ιδιαίτερα μαθήματα. Ε, για το παιδί.
- Όχι, δεν κάνω τέτοια εγώ.
- Δεν κάνετε τέτοια.
- Όχι.

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Η σύζυγος στο τηλεφώνημα που θα ακούσετε στα αμέσως επόμενα δευτερόλεπτα γνωρίζει ότι ο άνδρας της παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα. Στην αρχή είναι επιφυλακτική. Εν συνεχείᾳ, όμως, με την καλή μας τη συζήτηση φαίνεται να πείθεται για τις καλές μας τις προθέσεις και στη συνέχεια ανασκούμπωνται και πάλι». Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Είστε η σύζυγός του;
- Ναι, ναι.
- Ε, (μπιπ) λέγομαι εγώ.
- Ναι...
- Είμαστε φίλοι με τον (μπιπ). Δεν ξέρω αν γνωρίζεστε εσείς ή αν γνωρίζεται μόνο ο σύζυγός σας.
- Ναι...
- Ε, μου έδωσε το τηλέφωνό του γιατί θέλω να κάνω στον μικρό κάποια μαθήματα. Πάει Α' Λυκείου... φέτος πηγαίνει και ήθελε έτσι μία ενίσχυση στο μάθημα της Φυσικής και μου είπε ότι γνωρίζεστε, είναι καλός ο σύζυγος στο μάθημα και γι' αυτό τον πήρα τηλέφωνο.
- Ναι. Ε, δεν ξέρω.
- Έχει ώρες τώρα αυτός; Θα έχει ώρες, θα έχει δηλαδή διαθέσιμο χρόνο να του κάνει μερικά μαθήματα; Επειδή έχει και το σχολείο;
- Δεν ξέρω. Δεν ξέρω καθόλου αν ασχολείται τώρα με αυτά.
- Δεν ξέρετε αν ασχολείται αυτήν την περίοδο; Δεν κάνει δηλαδή μαθήματα; Γιατί μου είπε ότι κάνει.
- Ποιος σου είπε; Ο (μπιπ); Α! Ε, όχι...
- Όχι, τι;
- Τι;
- Αυτό ρωτάω. Αν είναι να μην τον πάρω τηλέφωνο. Αν ο άνθρωπος δεν κάνει ιδιαίτερα μαθήματα...
- Όχι, δεν κάνει. Δεν κάνει.
- Αυτήν την περίοδο δεν κάνει; Δηλαδή έχει σταματήσει;

- Όχι, δεν κάνει καθόλου.
- Ε, δεν κάνει καθόλου;
- Ναι.
- Αφού είχε και του Γιάννη το παιδί πριν από δύο χρόνια.
- Ε, δεν ξέρω. Τι να σας πω...
- Δεν έκανε του Γιάννη το παιδί, εκεί που κάθεται στο... -δεν θυμάμαι το επίθετό του- που κάθεται στο Μασταμπά;
- Δεν ξέρω.
- Γιατί είναι φίλοι με το δικό μου το παιδί και μου έλεγε ότι κάνανε μάθημα και μάλιστα πήγε και πολύ καλά το παιδί. Μπήκε και στο Πανεπιστήμιο.
- Ε, πάντως δεν κάνει τώρα.
- Τώρα δεν κάνει. Αυτήν την περίοδο δηλαδή.
- Όχι, δεν κάνει ιδιαίτερα. Ναι. Ο μικρός σε ποιο σχολείο πηγαίνει;
- Σε ποιο σχολείο πηγαίνει; Στο πέμπτο.
- Α, στο πέμπτο εδώ πέρα;
- Ναι, ναι, ναι.
- Πώς τον λένε;
- Σας είπα. (μπιπ).
- Το μικρό του;
- Μιχάλης (μπιπ).
- Πήγαινε στο τρίτο Γυμνάσιο;
- Όχι, όχι. Τον είχαμε στο Παγκρήτιο.
- Α, μάλιστα.
- Τον είχαμε στο Παγκρήτιο στο γυμνάσιο.
- Ναι, ναι.

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Και για το τέλος μία καθηγήτρια, που έστω και με δυσκολία παραδέχτηκε ότι κάνει μαθήματα. Θα πρέπει βέβαια να συναντηθούμε μαζί της, να εξετάσει τα δεδομένα, για να δούμε αν θα μπορέσει να ξεκινήσει να κάνει μάθημα στο μικρό παιδί». Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Ε, μου είπε ότι κάνετε ιδιαίτερα μαθήματα στην Έκθεση. Επειδή έχω τον μικρό, που θέλω να ξεκινήσει μία προετοιμασία για τις Πανελλαδικές εξετάσεις, θα μπορούσατε να τον αναλάβετε; Ξέρω ότι έχετε και το σχολείο που διδάσκετε, στο Δημόσιο δηλαδή, αλλά αν είναι εύκολο θα μ'ενδιέφερε.
- Ε, να το δούμε. Να το συζητήσουμε από κοντά αν είναι.
- Εσείς κάνετε ιδιαίτερα μαθήματα;
- Ναι. Άλλα μήπως είναι πολύ αργά τώρα; Θα πρέπει να το δω το παιδί να..., να το δούμε καταλαβαίνετε... μήπως είναι πολύ αργά ας πούμε τώρα για τελευταία στιγμή.
- Ε, στην πρώτη Λυκείου πηγαίνει. Εντάξει, εμένα δεν μ'ενδιαφέρει. Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσουμε και έτσι λίγο μετά τις γιορτές.
- Ωραία.
- Άλλωστε αυτό που ενδιαφέρει περισσότερο είναι δευτέρα και τρίτη Λυκείου. Αντί να τον ξεκινήσω το καλοκαίρι, να τον ξεκινούσα τώρα μαζί σας.
- Ωραία. Να το δούμε λοιπόν μετά τις γιορτές;
- Ε, ναι. Εγώ θα ήθελα να το κοιτάξουμε. Απλά ήθελα να μου πείτε έτσι κάποιες πληροφορίες. Πόσες ώρες την εβδομάδα θα μπορούσατε να του κάνετε μάθημα εσείς;
- Ε, να ξεκινήσουμε... εγώ θα έλεγα με δύο και βλέπουμε.
- Ωραία.

- Και βλέπουμε στην πορεία. Ή να το πούμε από μία ώρα την εβδομάδα και βλέπουμε στην πορεία. Πώς θα είναι και το παιδί, πώς θα ανταποκριθεί και τα λοιπά.
- Ωραία. Ε, να ρωτήσω κάτι. Ε, εμείς... θα έρχεστε στο σπίτι μας, θα γίνεται σε κάποιο δικό σας χώρο το ιδιαίτερο... τι, πώς ακριβώς γίνεται;
- Ε, θα το δούμε αυτό. Όπως μας βολέψει. Ή και στο δικό μου, στο δικό σας...
- Μάλιστα.
- Θα το συζητήσουμε αυτό. Να έρθει εκείνη η ώρα να κλείσουμε να βρεθούμε από κοντά, να τα πούμε και θα το δούμε.
- Ωραία. Να ρωτήσω κάτι άλλο. Ε, πόσο κοστίζει η ώρα;
- Να τα πούμε καλύτερα αυτά από κοντά;
- Μάλιστα. Εσείς κάνετε σε γκρουπάκια μαθητών ή κάνετε μεμονωμένα στα παιδιά, ένα-ένα ας πούμε;
- Αν τύχει και έχει και κάποιο φίλο του και τα λοιπά, δεν θα ήταν πρόβλημα ας πούμε να ήταν δύο παιδιά.
- Μάλιστα.
- Άλλα συνήθως μεμονωμένα.

Στο σημείο αυτό τελείωσε το ρεπορτάζ. Ο παρουσιαστής ανέφερε ότι θα ακολουθήσει και δεύτερο βίντεο με άλλες τηλεφωνικές συνομιλίες. Στο στούντιο συνεχίστηκε η συζήτηση για το επίμαχο θέμα και με δύο τηλεφωνικές παρεμβάσεις: η πρώτη από τον κύριο Αντώνη Ιερωνυμάκη -Πρόεδρο της ομοσπονδίας γονέων και κηδεμόνων N. Ηρακλείου και η δεύτερη από την κυρία Αρετή Σπαχή-Μέλος διοικητικού συμβουλίου ΟΛΜΕ. Στις 36' και 31'' η εκπομπή διεκόπη. Μετά τις διαφημίσεις ο παρουσιαστής ανέφερε τα εξής: «Ο χρόνος από εδώ και πέρα πιέζει πέρα πολύ. Πάμε στο επόμενο βίντεο να δούμε τι λένε καθηγητές Δημοσίου με τους οποίους μιλήσαμε τηλεφωνικά, τους είπαμε ότι κάνουμε αυτήν την έρευνα για τα ιδιαίτερα μαθήματα και επιστρέφουμε αμέσως μετά ξανά για να σχολιάσουμε». Σε όλη τη διάρκεια του ρεπορτάζ, μεταδίδονταν σκηνές από την καθημερινότητα των παιδιών σε σχολείο. Στο κάτω μέρος της οθόνης παρουσιάζονταν το όνομα του δημοσιογράφου κυρίου Συλιγάρδου που κάνει το ρεπορτάζ. Μεταδόθηκαν αποσπάσματα τηλεφωνικών συνδιαλέξεων ανάμεσα στον δημοσιογράφο κύριο Κώστα Συλιγάρδο και καθηγητών του Δημοσίου. Ανάμεσα στις συνδιαλέξεις αυτές ο δημοσιογράφος της εκπομπής σχολίαζε. Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Σ' αυτό το ρεπορτάζ δεν παρουσιαστήκαμε ως γονείς. Παρουσιαστήκαμε με την κανονική μας ιδιότητα: δημοσιογράφοι, ρεπόρτερ που ερευνούν για τα παράνομα ιδιαίτερα μαθήματα. (Στο κάτω μέρος της οθόνης παρουσιάζεται ο ακόλουθος υπότιτλος μέχρι το τέλος του βίντεο: **ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ-ΤΙ ΛΕΝΕ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ**). Μιλήσαμε με καθηγητές Δημοσίου, που επίσης είχαμε πληροφορίες ότι διδάσκουν ή δίδασκαν ιδιαίτερα μαθήματα. Ακούστε πως τοποθετούνται στην ερώτηση αν διδάσκετε ή όχι ιδιαίτερα στο σπίτι το δικό σας ή σε σπίτια μαθητών». Ακολούθησε τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Πόσα χρόνια διδάσκετε κατ' αρχήν;
- 25 χρόνια
- Έχετε κάνει ποτέ ιδιαίτερο μάθημα;
- Όχι.
- Δεν έχετε κάνει.
- Όχι.
- Ε, ποια είναι η άποψή σας για το θέμα αυτό, δηλαδή για τα ιδιαίτερα μαθήματα; Υπάρχουν συνάδερφοι σας που κάνουν μαθήματα ιδιαίτερα.
- Α, αυτό το πράγμα το ξέρετε εσείς τι κάνουν. Εγώ δεν ξέρω...

- Ναι, εντάξει. Ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας και εσείς και εγώ ότι υπάρχουν κάποιοι καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα.
- Τελοσπάντων. Εγώ σας λέω ότι εγώ δεν το ξέρω.

Ακολούθησε άλλη τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Κάναμε ένα ρεπορτάς έξω, όπου ρωτήσαμε παιδιά αν κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα. Μας είπαν ότι κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα εν πάσῃ περιπτώσει τα παιδιά που είπαν ότι κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα. Το όνομά σας ήταν ένα από τα μαθήματα...ένα από τα ονόματα που ακούστηκαν από τα παιδιά. Κάνετε ιδιαίτερο μάθημα;
- Όχι, εγώ διαφωνώ. Δεν έχω καμία σχέση με αυτά που μου λέτε. Έτσι; Το κάθε παιδί μπορεί να λέει οτιδήποτε. Εντάξει; Εγώ προσπαθώ στο σχολείο μου να δίνω τον καλύτερό μου εαυτό και αυτό ίσως πειράζει ορισμένους. Εντάξει;
- Όχι, δεν διαφωνώ σε αυτό. Μισό λεπτό. Εγώ δεν λέω ότι δεν δίνετε τον καλύτερο σας εαυτό στο σχολείο. Εγώ θέλω να πω: κάνετε ιδιαίτερα μαθήματα;
- Όχι. Όχι σε καμία περίπτωση. Έτσι; Για να ξεκαθαρίζουμε δηλαδή και για να μην μ'ενοχλεί κανείς άλλη φορά διότι δεν έχει καμία βάση αυτό το πράγμα.

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Και επειδή η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση, ο ίδιος καθηγητής περνάει λοιπόν στην επίθεση κατά του δημοσιογράφου». Συνεχίστηκε η τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Πόσα χρόνια διδάσκετε;
- Αυτό τι σας ενδιαφέρει; Είστε δευτεροβάθμια εκπαίδευση για να με ρωτάτε; Σας ρωτώ δηλαδή. Τι σας ενδιαφέρει πόσα χρόνια δουλεύω; Άμα θέλετε πηγαίνετε να ρωτάτε τα στοιχεία από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- Εγώ δεν θέλω να πάω να πάρω από καμία δευτεροβάθμια εκπαίδευση τα στοιχεία.
- Λοιπόν;
- Απευθύνομαι κατευθείαν μαζί σας, μιλάω μαζί σας.
- ...σε τελευταία ανάλυση. Πέστε μου.
- Ορίστε δεν άκουσα...
- Λέω που βρήκατε το τηλέφωνο να με ενοχλείτε σε τελευταία ανάλυση αυτή τη στιγμή. Διότι σε τελευταία ανάλυση εγώ είμαι καθηγητής του Δημοσίου και επ'ουδενί θέλω να με... να με μπλέξουνε τα όποια κανάλια και οποιοσδήποτε σε οτιδήποτε. Ο καθένας μπορεί να λέει οτιδήποτε θέλει. Δηλαδή δεν μπορεί να είναι κανείς καλός στη δουλειά του; Δηλαδή απαγορεύεται;
- Όχι, όχι προς Θεού.
- Ενοχλεί δηλαδή ορισμένους επειδή είμαστε καλοί στη δουλειά μας;
- Καμία τέτοια πρόθεση δεν υπάρχει από τη δική μας την πλευρά.
- Γιατί τελικά αυτό ενοχλεί. Το καταλαβαίνετε; Ότι ... Κι αν είστε εσείς εντάξει σαν κανάλι, σαν δημοσιογράφοι πρέπει να εκτιμήσουνε, να εκτιμήσει η Πολιτεία αυτούς οι οποίοι δίνουν το... δίνουν τα πάντα δίνουν μέσα στην τάξη στο δημόσιο σχολείο. Το καταλαβαίνετε; Αλλά επειδή, λοιπόν, ενοχλούμε με το να κάνουμε τη δουλειά μας, ενοχλούμε τους απέξω. Γιατί αυτό τελικά είναι. Δεν μπορείς να κάνεις τη δουλειά σου σωστά. Αμέσως σου βγάζουνε φιρμάνι.
- Έχετε κάνει ποτέ στην εκπαιδευτική σας...

- Όχι. Έχω κάνει μόνο στα παιδιά μου, οι οποίοι είναι φοιτητές αυτή τη στιγμή στο Πολυτεχνείο...Εντάξει; Και δεν... μην μου πείτε ότι δεν μπορούσα να κάνω ούτε στα παιδιά μου μάθημα.
- Όχι αυτό είναι δικαιώμα σας να κάνετε.
- Εγώ έχω έναν κουμπάρο, ο οποίος έχει την κόρη του στην πρώτη Λυκείου και δεν μπορώ το παιδί να το βοηθήσω. Το καταλαβαίνετε; Και δεν το βοηθώ διότι του λέω: Συγγνώμη Γιάννη δεν μπορώ να σε βοηθήσω διότι έτσι και έτσι.
- Καταδικάζετε γενικότερα την κατάσταση με τα ιδιαίτερα μαθήματα; Η άποψη η δική σας ως εκπαιδευτικός... ποια είναι η θέση η δική σας;
- Δεν θα έπρεπε να υπάρχει καθόλου φροντιστήριο. Έπρεπε τα πάντα να γίνονται μέσα στο σχολείο. Το καταλαβαίνετε; Έπρεπε, έπρεπε, έπρεπε μέσα στο σχολείο να γίνονται τα πάντα. Εντάξει; Σε τελευταία ανάλυση τώρα αυτό δεν έχει και κανένα νόημα. Διότι... προς τι δηλαδή αυτό το πράγμα;
- Υπάρχουν συνάδερφοι σας... ξέρετε συναδέρφους σας...
- Εγώ...
- Δεν θέλω να μου πείτε ονόματα σε καμία περίπτωση. Μισό λεπτό, μισό λεπτό να ολοκληρώσω την ερώτηση. Υπάρχουν συνάδερφοι σας που κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα παρότι είναι καθηγητές στο δημόσιο σχολείο;
- Όχι. Εγώ αυτή τη στιγμή δεν ξέρω προσωπικά κανέναν που να μου λέει ότι ξέρεις έχω ε... βοηθώ ας πούμε κάποια παιδιά επί πληρωμή και λοιπά. Ποτέ. Να μου πει ότι ξέρεις έχει έναν ανιψιό, ότι έχει ένα παιδί, έχει έναν κουμπάρο του και τον βοήθησε και πάλι αυτό ούτε καν το κουβεντιάζουμε καν. Το καταλαβαίνετε; Δηλαδή και να σας πω και σε τελευταία ανάλυση; Αυτό...Γιατί με παίρνετε προσωπικά τηλέφωνο και με ρωτάτε τέτοια πράγματα εμένα; Και το ότι με ενοχλείτε αυτή τη στιγμή είναι σαν να μου λέτε ότι ξέρεις σε έχουν ας πούμε στο... Και να σας πω κάτι; Και για ποιο λόγο εσείς σε τελευταία ανάλυση βγαίνετε έξω και παίρνετε γνώμες από τα παιδιά, τα οποία παιδιά μπορεί σε τελευταία ανάλυση για κάποιους λόγους, μπορεί να σας δίνουνε κάποια ονόματα γιατί έχουν κάτι στο μυαλό τους. Χίλια δυο μπορεί να έχουν στο μυαλό τους. Αυτό ότι μπορεί να σε πηγαίνουν σαν καθηγητή ή δεν σε πηγαίνουν, ή αν τους βάζεις καλούς βαθμούς ή όχι...Δηλαδή μπορεί να σου έχουνε και ένα... δεν ξέρω κάτι συγκεκριμένο και μπορεί να σε βγάλουνε –αν και εγώ δεν έχω τέτοιο πρόβλημα με τα παιδιά μου δηλαδή, ξέρουν ότι τα αγαπώ και δεν έχω τέτοιο πρόβλημα- αλλά θέλω να σου πω. Δηλαδή θα πιαστείτε από κάτι τέτοιο;
- Αν η ίδια η Διεύθυνση...
- Ναι...
- Σας καλούσε και σας έλεγε κάτι τέτοιο πώς θα αντιδρούσατε;
- Θα έλεγα αυτά που σας λέω. Ότι δεν κάνω τίποτα. Για ποιο λόγο δηλαδή, επειδή στα παιδιά μου τότε... και επειδή έτυχε πήγανε στο φροντιστήριο τα παιδιά μου και λοιπά... σημαίνει δηλαδή ότι ξέρεις ούτε τα παιδιά μου δεν πρέπει να έχω; Το καταλαβαίνω; Αλλά τελοσπάντων. Μέχρι εδώ. Δεν θέλω έτσι παραπέρα... άλλη φορά να με ενοχλείτε ή τέτοιο έτσι να μπαίνω στα... Αυτή τη συνέντευξη τώρα που μου παίρνετε, αυτό το τηλέφωνο που το βγάζετε; Στον αέρα;
- Όχι. Μιλάμε αυτή τη στιγμή... Εντάξει... Τη δήλωσή σας ότι δεν...
- Ποιος σας έχει βγάλει και το κάνετε αυτό; Οι όποιοι φροντιστές απέξω έτσι; Αυτό γίνεται.
- Μα...

- Και τελικά, τελικά αυτό είναι, αυτό θέλουν να κάνουνε. Θέλουν με λίγα λόγια να συντρίψουν το ίδιο το σχολειό. Αυτό θέλουνε. Αυτό θέλουνε.
- Εμάς δεν μας βάζει... Ακούστε με να σας πω λίγο. Εμάς δεν μας βάζει κανένας να κάνουμε τη δουλειά μας. Τη δουλειά μας την κάνουμε μόνοι μας. Γι' αυτό το οποίο εγώ σας πήρα... Μα, μισό λεπτάκι να σας μιλήσω. Μιλάτε... Σας ακούω με προσοχή όλα όσα λέτε.
- Γιατί δεν παίρνει η ΕΛΜΕ να της δώσω στοιχεία αν θέλει; Γιατί δεν παίρνει το συνδικαλιστικό μου όργανο, να σας πει ότι: ξέρετε; ναι εμείς ξέρουμε ότι αυτοί κάνουν ή δεν κάνουνε ή δεν ξέρω τι... αυτοί δεν κάνουνε καλά τη δουλειά τους και λοιπά...

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Πριν από λίγες μέρες βέβαια στην τηλεόραση CRETA ο κύριος Μάρκου είχε δηλώσει ότι υπάρχουν καθηγητές στο Δημόσιο που κάνουν και ιδιαίτερα μαθήματα».

Συνεχίστηκε η τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Υπάρχει λίστα δηλαδή στην ΕΛΜΕ, που ξέρει η ΕΛΜΕ ποιοι κάνουν ιδιαίτερα από τους καθηγητές που διδάσκουν στα σχολεία;
- Όχι. Άλλα θέλω να πω αφού αυτό είναι το συνδικαλιστικό μου όργανο, γιατί δεν πάτε εκεί πέρα να ρωτήσετε;
- Μα δεν υπάρχουν στοιχεία για να μας δώσει η ΕΛΜΕ πάνω σε αυτό και γι' αυτό απευθυνόμεθα σε εσάς.
- Πού βρίσκετε τα ονόματα; Πάτε γυρεύοντας στο δρόμο, από τον όποιο μαθητή ο οποίος δεν ξέρω τι είναι χι, ψι, και ακούτε κάποια ονόματα και πάτε και τους παίρνετε τηλέφωνο; Νομίζω ότι δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Εδώ είναι που συμφωνούμε. Και εμείς το ίδιο λέμε: ότι δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά».

Συνεχίστηκε η τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Απαράδεκτα. Απαράδεκτα. Να βλέπω στις εφημερίδες ότι οι καθηγητές του σχολείου κάνουν στους μαθητές... Τι είναι αυτά τα πράγματα... Που τα βρήκανε αυτά. Που τα βρήκανε. Που τα βρήκανε. Απαράδεκτοι. Είναι απαράδεκτοι.
- Πάντως εγώ θέλω να σας κάνω ένα τελευταίο ερώτημα και να πω το εξής: Εντάξει, εσείς το αρνείστε και δεν έχω κανένα λόγο να μην σας πιστέψω.
- Ναι...
- Αντίστοιχα το έχουν αρνηθεί και άλλοι συνάδερφοι σας με τους οποίους δεν σας κρύβω ότι έχουμε μιλήσει λίγο νωρίτερα.
- Ωραία.
- Εγώ θέλω να ρωτήσω. Αφού όλοι αρνούνται, τελικά κανένας δεν κάνει ιδιαίτερα σε αυτήν την χώρα;
- Δεν ξέρω τι κάνουνε. Μα, δεν με αφορά. Το θέμα δεν με αφορά. Εγώ, αυτό που με αφορά είναι ότι είμαι στο σχολείο μου.

Ακολούθησε άλλη τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Πόσα χρόνια διδάσκετε κατ' αρχήν;
- 25 χρόνια
- Έχετε κάνει ποτέ ιδιαίτερο μάθημα;
- Όχι.
- Δεν έχετε κάνει.
- Όχι.
- Ε, ποια είναι η άποψή σας για το θέμα αυτό, δηλαδή για τα ιδιαίτερα μαθήματα; Υπάρχουν συνάδελφοί σας που κάνουν μαθήματα ιδιαίτερα.

- Α, αυτό το πράγμα το ξέρετε εσείς τι κάνουν. Εγώ δεν ξέρω...
- Ναι, εντάξει. Ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας και εσείς και εγώ ότι υπάρχουν κάποιοι καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα.
- Τελοσπάντων. Εγώ σας λέω ότι εγώ δεν το ξέρω. Εσείς εντάξει... σας απάντησα.
- Εγώ λέω ότι το ξέρουμε και οι δυο ότι κάνουν κάποιοι και το ξέρουμε υπό την έννοια ότι κάποιοι σε αυτήν την χώρα κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα. Αυτοί είναι καθηγητές. Ποια είναι η άποψη η δική σας; Καλώς ή κακώς; Αυτό θέλω να μου πείτε βασικά.
- Ε, αφού πρέπει να βρείτε κάποιον που κάνει. Εγώ... δεν μπορώ να κρίνω εγώ τους άλλους.
- Μμ.
- Κανέναν δεν μπορώ να κρίνω.
- Ναι.

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Και αφού αυτός ο κύριος δεν μπορεί να κρίνει, κάποιος άλλος αρνείται να πάρει θέση αφού -όπως ο ίδιος υποστηρίζει τουλάχιστον- παλιότερα το όνομά του είχε αναμιχθεί σε μεγάλη υπόθεση, σε μεγάλη ιστορία με παράνομα ιδιαίτερα μαθήματα». Ακολούθησε άλλη τηλεφωνική συνδιάλεξη:

- Εγώ θα προτιμούσα να μην πάρω θέση καθόλου. Επειδή ακριβώς είχε γίνει παλιά μια ιστορία με το όνομά μου και δεν θέλω καθόλου να ανακατευτώ. Καταλάβατε;
- Τι ακριβώς είχε συμβεί;
- Ε, υπήρχε μια λίστα καθηγητών και των οποίων ο ένας... ήταν τρεις μαθηματικοί σε όλο το Ήράκλειο υποτίθεται που κάνανε ιδιαίτερα και ήτανε μέσα και το όνομά μου. Καταλάβατε;

Ο δημοσιογράφος σχολίασε: «Ο συγκεκριμένος κύριος, όμως, παραδέχεται ότι αν το Κράτος έδινε τη δυνατότητα να κάνουν ιδιαίτερα οι καθηγητές που εργάζονται στο Δημόσιο, ο ίδιος θα ενδιαφερόταν. Και μάλιστα θα το βαθμολογούσε και θετικά. Πολιτικά τουλάχιστον αλλά και εκπαιδευτικά». Η τηλεφωνική συνδιάλεξη συνεχίστηκε:

- Μακάρι ας πούμε να μου δίνανε μία άδεια να κάνω κάποια μαθήματα, να συμπληρώνω ένα εισόδημα, γιατί δουλεύω μοναχός και ο Θεός ξέρει πως τα βγάζω πέρα... Ας δούνε τις καταθέσεις μου, ας δούνε όλα αυτά τα πράγματα, ότι δεν έχω μία δραχμή στην άκρη... Με καταλαβαίνετε;
- Ναι, το καταλαβαίνω.
- Ας ελέγξουν τις καταθέσεις μου. Μακάρι να μου δίνανε την άδεια να... να μπορώ να κάνω μαθήματα νόμιμα όχι σε μαθητές μου, στον ελεύθερο ανταγωνισμό. Δεν φοβάμαι κανέναν εγώ από άποψη ποιότητας δουλειάς και τα λοιπά. Καταλαβαίνετε τι θέλω να πω; Να κόβω αποδείξεις νόμιμες και τα λοιπά... Ή έστω για δέκα ώρες. Πώς ένας γυμναστής έχει το γυμναστήριο; Ή έστω να μου δώσουνε μια άδεια να δουλεύω σε μια άλλη υπηρεσία. Δεν ξέρω... Κάτι πρέπει να κάνω.

Στο στούντιο συνεχίστηκε η συζήτηση πάνω στο θέμα αυτό. Στις 31' και 15'' ο παρουσιαστής προλόγισε το τελευταίο βίντεο λέγοντας τα εξής: «Πάμε το ρεπορτάζ. Στο ρεπορτάζ τι λέει ο διευθυντής του ΣΔΟΕ και καλό σας βράδυ». Παρουσιάστηκαν και πάλι πλάνα με μαθητές σε σχολείο. Ακούστηκαν τα εξής:

Διευθυντής του ΣΔΟΕ: «Θα πρέπει να παταχθεί το κακό αυτό στη ρίζα του και δράττομαι της ευκαιρίας να απευθυνθώ στους πατεράδες αλλά και στους μαθητές ειδικά των τελευταίων τάξεων, οι οποίοι μπορεί και να αυτενεργούν σε αυτές τις περιπτώσεις, να μην είναι ευάλωτοι σε τέτοιες πιέσεις ή δυνατόν να μπορούν να μας

καταγγείλουν και επώνυμα αυτά τα πράγματα. Και αυτό το πράγμα δεν είναι διαβολή αλλά είναι να εφαρμοστεί η νομιμότητα πλέον και σε αυτήν την κατεύθυνση διότι η παραπαιδεία από ότι γνωρίζουμε είναι μία μεγάλη πληγή για όλη την ελληνική κοινωνία. Τίποτε άλλο κύριε...

Δημοσιογράφος: Κάτι που θα ήθελα να ρωτήσω...

Διευθυντής του ΣΔΟΕ: Θα προσπαθήσουμε να μπούμε μέσα στο πρόβλημα και να το αντιμετωπίσουμε με όλες τις δυνάμεις μας.

Δημοσιογράφος: Είναι εύκολο, κύριε Αναστασάκη, να βρείτε από μόνοι σας εσείς ως υπηρεσία κάποιους ανθρώπους οι οποίοι διδάσκουν παράνομα την ίδια ώρα που εργάζονται και σε δημόσιο σχολείο και έχουν μετατρέψει τα σπίτια τους ή κάποιους άλλους χώρους σε ιδιωτικά φροντιστήρια;

Διευθυντής του ΣΔΟΕ: Γι' αυτό κάνω και την έκκληση δημόσια και σε αυτούς που υφίστανται την πίεση αλλά και σε αυτούς που δέχονται τέτοιες παράνομες υπηρεσίες να βγούνε από αυτήν την... αν θέλεις αυτήν την γνωστή τους, να μην κάνουν το δεύτερο μέρος της παρανομίας και να έρθουν να το καταγγείλουν δημόσια. Μα, πιστεύω ότι κάθε ένας πρέπει με τον τρόπο του να συμβάλλει... Δεν υπάρχει έναρξη επαγγέλματος, δεν κόβονται αποδείξεις... Και δεν είναι τιμητικό και για έναν δημόσιο υπάλληλο να έχει και πειθαρχικές κυρώσεις από την υπηρεσία του. Άλλα κι αν η υπηρεσία του μπορεί να τον παραπέμψει ακόμη και ποινικά. Σας παρακαλώ. Τεράστιες είναι οι καμπάνες. Οι καμπάνες είναι για τον ενεργούντα τέτοιες παράνομες πράξεις δημόσιου υπάλληλο. Κάθε δημόσιος υπάλληλος για να κάνει δεύτερη δουλειά πρέπει να πάρει άδεια από τον οικείο υπουργό. Για να πάρει λοιπόν άδεια και φορολογείται και με ειδικό τρόπο, πρέπει να κόβει δελτίο παροχής υπηρεσιών... (Παρατήρηση: Το κομμάτι αυτό της συνομιλίας δεν ακούγεται καθαρά και κόβεται σε πολλά σημεία)

Δημοσιογράφος: Υπάρχουν πληροφορίες στο ΣΔΟΕ -εσείς έχετε μια μεγάλη εμπειρία- ανθρώπων που εν πάσῃ περιπτώσει λειτουργούν με αυτόν τον τρόπο παράνομα;

Διευθυντής του ΣΔΟΕ: Προσπαθώ να συλλέξω καταρχήν πληροφορίες για αυτούς τους καταρχήν... τους αδιόριστους συναδέρφους. Έτσι; Τους αδιόριστους συναδέρφους να σκεφθούν. Τους αδιόριστους. Η αυτούς που πάνε ωρομίσθιοι, ή αυτούς που πάνε ωρομίσθιοι και δουλεύουνε δυο-τρεις ώρες την εβδομάδα και θεωρούνται ότι δουλεύουνε και τα λοιπά και τα λοιπά. Να σκεφθούν ότι πρώτα έχουνε προτεραιότητα αυτοί να δουλέψουνε, να δουλέψουνε νόμιμα....

Πρόκειται περί εκπομπής κατά την οποίαν μεταδόθηκαν τηλεφωνικές συνομιλίες του προστηθέντος από τον τηλεοπτικό σταθμό δημοσιογράφου, με καθηγητές άνευ συναινέσεως αυτών. Άξιον παρατηρήσεως είναι ότι ο δημοσιογράφος για να πετύχει την τηλεφωνική συνομιλία με τους καθηγητές απέκρυψε την ιδιότητά του και παρέστησε εαυτόν ως γονέα μαθητού ήλικιας αναλόγου προς τους μαθητάς των καθηγητών. Πρέπει να σημειωθεί ότι από τις συνομιλίες δεν προέκυψαν ενδείξεις παρανόμων ενεργειών εκ μέρους των ως άνω καθηγητών και εντεύθεν δεν υπήρχε κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που θα δικαιολογούσε την τηλεοπτική μετάδοση των αθεμίτων τηλεφωνικών συνομιλιών». Με βάση αυτές τις παραδοχές το Ε.Σ.Ρ. επέβαλλε στον τηλεοπτικό σταθμό τη διοικητική κύρωση του προστίμου των 15.000 ευρώ. Με την αίτηση θεραπείας δεν υποβλήθηκαν αποδεικτικά στοιχεία που ανατρέπουν την αλήθεια των δια της προσβαλλομένης αποφάσεως γενομένων δεκτών πραγματικών περιστατικών. Η υπό κρίση αίτηση θεραπείας είναι ουσία αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί. Μειοψήφησαν εκ των μελών ο Νέστωρ Κουράκης και ο Κωνσταντίνος Τσουράκης κατά τους οποίους θα έπρεπε να γίνει εν μέρει δεκτή η

αίτηση θεραπείας και να αντικατασταθεί η διοικητική κύρωση του προστίμου με την διοικητική κύρωση της συστάσεως.

Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία **ΠΑΓΚΡΗΤΙΑ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **CRETA CHANNEL**, κατά της 141/27.3.2006 κυρωτικής αποφάσεως αυτού.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 11^η Ιουλίου 2006.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ